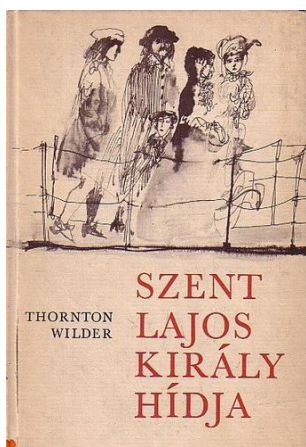

Könyvajánló

Thornton Wilder

Szent Lajos király hídja

„véletlenül élünk, és véletlenül halunk meg, vagy pedig tervszerűen élünk és terv szerint halunk meg”?

Ez a kérdés foglalkoztatja kisregényében Wildert, amelyet 1927-ben írt, és rögtön meghozta számára a világhírt és a Pulitzer díjat is.

A történet 1714. július 20-án kezdődik. Péntek délben, a hatalmas forrásban Peru egyik legszebb hídja, a Szent Lajos király hídja leszakad és öt embert magával rántva a mélybe zuhan. Juníper testvér, egy ferences rendi szerzetes közelről nézi végig a tragédiát.

A peruiakat teljesen megrázza a hír, hiszen a híd, melynek még védőszentje is volt és ötszáz éve kötötte össze a Limából Cuzco-ba vezető utat, túlélte számtalan természeti csapást, most hirtelen megsemmisült. Mindenki fejében hasonló gondolatok fogalmazódnak meg: Talán tíz perccel később én magam is...

De az atya fejében teljesen más gondolat villant föl: „Miért történt ez éppen ezzel az öttel?”

Baleset volt? Vagy esetleg volt valamilyen közös kapocs, ami halálukat okozhatta? Talán a véres tragédia hátterében isteni akarat volt? Hiszen látszólag semmi közös sem volt bennük: egy gazdag márkiné és a komornája, egy kalandos életű férfi a nevelt fiával, és egy ikertestvérét gyászoló fiatalember lelte halálát a mélyben.

Juníper testvér hat évet áldozott az életéből arra, hogy bebizonyítsa, a híd leszakadása minden kétséget kizáróan Isten rendeltetése szerint történt, nem volt benne semmi véletlenszerű. Megpróbálja feltárni az áldozatok élettörténetét, hogy bizonyosságot nyerjen, az öt elpusztult élet mindegyike befejezett egész volt, de a kérdéseire többnyire bizonytalan, vagy aggasztó válaszokat kap. Önmagát ugyan nem kell meggyőznie saját maga igazáról, de a katolikus egyház vezetői a kutatásai eredményeiből összeállított könyvet és őt magát is eretneknek nyilvánították, és máglyán végezték.

A regény a szerző halála (1975) után kissé feledésbe merült, de az elmúlt hetek, hónapok szörnyű eseményei sajnos újra időszerűvé tették, hiszen a végzetességet vizsgálja: miért is történnek szerencsétlenségek olyan emberekkel, akik nem érdemlik meg, akik tulajdonképpen ártatlanok.

A szeptember 11.-én bekövetkezett amerikai terrortámadásban elhunytak gyászszertartásán Tony Blair is a mű utolsó sorait idézte: **"Van az elevenek országa meg a holtak országa, s a híd a szeretet; csak az marad meg, az az élet egyetlen értelme."**

Jó olvasást kívánok: Mócsán Krisztina, könyvtáros